19/07/2024

У Великој Хочи парастосом обележена 26. годишњица страдања Срба у ораховачком крају

Данас је у Великој Хочи, на двадесет шесту годишњицу од првих киднаповања и убистава Срба у ораховачкој општини, служен парастос. На споменику су уклесана 84 имена убијених и куднапованих Срба у ораховачкој општини од 1998. до 2000. године. Парастос је служио Митрополит рашко-призренски г. Теодосије уз саслужење јереја Милана Станојевића и протосинђела Кирила Дечанца.

Парастосу су осим родбине присуствовали и мештани Ораховца и Велике Хоче. Владика је обраћајући се сабранима после помена пострадалима у, како је рекао безумном сукобу рата 1998. и 1999. и у послератном периоду, рекао: – Учинили смо парастос, помен, сећање, слугу Божјих наших најмилијих који су животе своје положили за истину и правду, невине жртве безумног сукоба и рата 1998. и 1999. године. Каже Господ наш у светом јеванђељу да нема

веће љубави него да неко живот свој положи за ближње. Ја бих се усудио да кажем да су сви овде споменути којих се данас сећамо положили живот свој за све нас. Њих је Господ изабрао и примио у вечно обиталиште, у рајско насеље. Они су мученички пострадали и они су невина жртва за све нас који данас живимо на овим просторима и њиховом жртвом и благодаћу Божјом ево ми двадесет пет година после свих сукоба и страдања живимо као свој на своме, на својим огњиштима и чувамо ову благословену, свету косовско-метохијску земљу. Ораховац, Велика Хоча и околина, вековно су наше огњиште и земља која нам је дата од Бога да уживамо све плодове њене и да је чувамо. Сећајући се на све пострадале не заборавимо њихову жртву, али и да се никад не одрекнемо овог благословеног простора, ове земље за коју су они пострадали јер су били свој на своме.

– Многи мисле да је то немогуће, али је Богу све могуће. Неко ће рећи да је то немогуће остварити у ово наше време у условима у којима живимо, али оно што је људима немогуће Богу је могуће. Уз Божју помоћ, засигурно, можемо и ми да принесемо макар малу жртву на ону велику жртву и страдање које су наши најмилији поднели. Зато данашњи парастос, данашње сећање на све њих представља оно што и Бог и људи од нас очекују да будемо верни Богу, верни нашем Косову и Метохији, верни нашим светињама, а све то да бисмо оправдали своје име, своју веру и оно што смо. Да никад то не изневеримо! Нека је благословен Бог који нам даје снаге, крепости и храбрости да то све остваримо, а нашим најмилијима да подари лепша пространства и мирнија и благословенија у оном другом животу, којима ми тежимо да ћемо једног дана кренути. Нека им је вечан спомен и Царство небеско од свих нас, амин – поручио је митрополит Теодосије.

Осим митрополита Теодосија сабранима су се обратили још и Весна Бошковић, председник Комисије за нестала лица Владе Републике Србије; председник Привременог органа Општине Ораховац г. Александар Мицић; председник Удружења киднапованих и убијених лица г. Негован Маврић; а у име мештана Ораховца и Велике Хоче проф. Марија Мицић, која је рекла да је бол породица киднапованих и убијених Срба и бол свих окупљених и да је важно да се сви сећамо њихове жртве: – Овде смо да кажемо породицама пострадалих да саосећамо са њима и да је њихова бол и наша бол. Окупили смо се и због наше деце јер она треба да знају ко су, одакле су, ко су им били преци и како су страдали мученичком смрћу бранећи своје огњиште и само зато што су били Срби. Нека свако дете не само са Косова и Метохије, већ свако српско дете, чује и научи све о новијој српској историји страдања Срба ораховачке општине. То сазнање је важно не да би се светили непријатељу,

јер ми хришћани православни се не светимо, наша вера није осветничка, већ да немају бесу у оне који су пре двадесет и шест година киднаповали, мучили и убијали.

Од 12. маја 1998. године када је у спашавању Срба из села Братотине и Ратковца живот изгубио полицајац из Велике Хоче Александар Мицић, па преко напада на Србе у општини Ораховац 17, 18 и 19. јула, бомбардовања, киднаповања и убијања Срба после доласка КФОР-а на Косово и Метохију у ораховачкој општини је киднаповано и убијено осамдесет и шест Срба. На споменику су уписана 84 имена, а имена новинара Ранка Перенића и Ђуре Славуја за којима се и даље трага, а киднапованих јула 1998. године, исписана су на плочи постављеној испод пута који од Велике Хоче води ка

lth: 0px;

spc.rs